

en overveiende Indflydelse paa Skibets Bygning i alle Henseender, og jeg tror egentlig, at det vilde være rigtig, naar man skulde give det et Navn, saa at bringe dette i Forbindelse med Kanonerne. Man har nu en Gang kaldt det et Torpedoskib, fordi det er indrettet til at udflyde Torpedoer; men det tror jeg egentlig er en Fordring, som man maa stille til alle større Skibe i Fremtiden, at de skulle kunne udflyde Torpedoer, om de end ikke ere særlig indrettede paa saa godt som ubelukkende at føre Angrebet ved Torpedoer. Jeg maa dog indrømme, at Navnet i og for sig er ligegyldigt. Dersom vi ved at give det det Navn, kunne faae et godt Skib, saa kunne vi være glad derved, og jeg haaber ogsaa, at det skal lykkes at faae et godt Skib. Jeg forstaar mig ikke paa det, men jeg har noget Haab om, at der maa komme Noget ud deraf. Dette Skib har jo havt en forunderlig Skæbne. Det kom frem paa en hel anden Maade end sædvanlig. I Reglen er det Administrationen, der forelægger et Forslag om et Skib, og Rigsdagen, der vedtager det. Her er det Finantsudvalget, der foreslaar Skibet i sine Hovedtræk og sætter en vis Sum dertil, og det vil saa rimeligvis blive adopteret. Det er vistnok i og for sig ikke nogen korrekt Maade saaledes, som det ogsaa er blevet sagt; men der er dog en Side af Sagen, som jeg er meget glad ved, nemlig den, at man ikke har forlangt Regninger, Beregninger og nøjagtige Oplysninger, som man ellers har forlangt ved enhver lille Bygning, men overladt det til Administrationen. Man har her i Korthed flaaet nogle Hovedprinciper fast og paa den anden Side bestemt en vis Sum; om disse to Thing komme til at harmonere, er jeg lidt i Tvivl om, men derfor er det ogsaa mit Haab, at det lille „c.“, som staar foran de to Millioner, har en betydelig udvidende Kraft. Jeg skal nu slutte med et Par Ord om Torpedobaadene. Da man i det andet Thing læg-
 stor Vægt paa Torpedoforsvaret, ligesom jeg ogsaa tror, at vi Alle her gjøre, forundrede det mig, at man vilde knappe Noget af paa den Bevilling, der er forlangt af Krigsministeren; man har nemlig knappet 100,000 Kr. af. Der er forlangt Penge til 3 Torpedobaade, og der er kun bevilget til en eneste Baad. Det synes jo ikke rigtig at harmonere med den varme Interesse, man har vist Torpedovæsenet.

Dannestjold-Samsøe: Da Finantslovsforslaget i Fjor kom fra Folkethinget her til Lands-
 thinget, var Situationen jo ren og klar. Det daværende Forslag indeholdt Punkter, om hvilke
 Conseilspræsidenten havde erklæret, at de maatte
 være uantagelige for enhver Regjering, og Lands-
 thinget delte i Et og Alt denne Opfattelse. Alle-
 rede af den Grund var altsaa Lovforslaget umu-
 ligt, og jeg behøver derfor ikke at gaa nærmere
 ind paa de andre Punkter, der gjorde det uantage-
 ligt for Landstinget. Hvorledes forholder det

sig nu med det Forslag, der i Aar er blevet
 forelagt. Er det uantageligt af de samme Grunde
 som i Fjor? Hvad de konstitutionelle Punkter
 angaar, ere de jo dels udgaede, dels ændrede
 saaledes, at i alt Fald de konstitutionelle Grunde
 til at modsætte sig Lovforslaget ere tagne bort.
 Det kan derfor ikke siges, at Lovforslaget er absolut
 uantageligt af samme Grund som i Fjor. Er
 det da et tilfredsstillende Lovforslag? For at
 undersøge dette, maa jeg tillade mig at gaa lidt
 næriere ind paa de enkelte Punkter. Det vil ganske
 vist være mig umuligt saa at undgaa at gjentage
 nogle af de Punkter, som de andre Talere allerede
 have omtalt, men jeg skal søge at fatte mig saa
 kort som mulig og begynde med de nysnante 5
 konstitutionelle Punkter. Af disse ere jo de to,
 nemlig Spørgsmaalet om Kronborg Amtstue og
 de vestindiske Øer, bragt ud af Verden. Tilbage
 staar altsaa de tre, nemlig Spørgsmaalet om
 Stiftsmidlerne, Theatret og Lønningsstillæg til
 Skolelærerne. Hvad det første angaar, bliver jo
 ved det her foreliggende Forslag Ministerens
 hidtilværende Opdræden og Handlemåde godkendt,
 og han faar Raadighed over et større Beløb, end
 der han ventes i det første Aar at ville indflyde
 under Stiftsmidlerne. I saa Henseende er der
 altsaa Intet at klage over, om det end maa ind-
 rømmes at være meget uheldigt, at et saa
 vigtigt Spørgsmaal bliver ordnet ved en
 Anmærkning paa Finantsloven. — Det næste
 Punkt er Theatret. Dettets økonomiske Eksistens
 bliver jo sikret paa denne Maade. Hvad dets
 Gjæld til Sorø Akademi og dets fremtidige Un-
 derbalance angaar, ville de blive dækkede af Stats-
 kassen; men dette Resultat er betinget af, at
 man vender tilbage til den Ordning, der forlængst
 er bleven erkjendt for at være u hensigtsmæssig,
 idet Rigsdagen skal undersøge og bestemme ethvert
 Detailspørgsmaal med Hensyn til Theatrets Be-
 styrelse, hvilket den naturligvis ikke kan have til-
 strækkelig Indsigt i. Den vil derved let risikere
 at faae et feilt Syn paa Sagen, som i høi Grad
 vil kunne genere Theaterbestyrelsen, med mindre
 man kan stole paa, at Rigsdagen altid vil vise
 den fornødne Diskretion og ikke blande sig ind i
 alle mulige Smaating, der ligge udenfor dens
 Kompetence. — Jeg kommer nu til Skolelærerne
 og skal her minde om, at Landstinget i Aar har
 behandlet et Forslag, sigtende til at ordne Skole-
 væsenet paa Landet og i Kjøbstæderne. Efter en
 langvarig og moden Drøftelse har det jo vedtaget
 et saadant Lovforslag i den Skikkelse, som det
 fandt det hensigtsmæssigt, og sendt det til Folket-
 thinget, men i det ærede andet Thing har dette
 Lovforslag havt Skæbne tilfælles med adskillige
 andre Lovforslag, — alle deres Spor vende indad.
 Da det imidlertid ikke godt kunde gaa an at lade
 Skolelærerne lide Mangel, saa længe indtil begge
 Thing bleve enige om en Skolelov, har man fore-
 flaaet at give dem et Lønningsstillæg paa Finants-